

Sager, idet der i de militære Forhør sidder ved Siden af Dommeren ikke 2 Retsvidner, men 3 militære, som ordentligvis ogsaa komme til at sidde i den dømmende Ret. Der er altsaa i militære Sager flere Led imellem Forhørsretten og den dømmende Ret og flere Autoriteter foruden selve Forhørslederen, end der er i den borgerlige Ret. Jeg kan derfor godt forstaa, at den højtærede Minister ikke har fundet Anledning til at tage dette Spørgsmaal op.

Der er et andet Spørgsmaal, som i og for sig er lille og ikke har megen praktisk Betydning, men hvorpaa der ogsaa tidligere er blevet peget. Det er den Maade, hvorpaa Stemmegivningen sker ved Krigsretter. Ved Søkrigsretter er det saaledes, at der er 13 Dommere, som stemme efter Flertalsafstemning, medens der ved Landkrigsretter er den mærkelige Ordning, at Dommerne stemme i Klasser, to og to. Dette kan i ethvert Fald teoretisk set føre til besynderlige Resultater. Det blev fremhævet i 1894 af daværende Folketingsmand Bajer og i 1895 af den nuværende Trafikminister, at man kan faa et virkeligt Mindretal af Dommere, som til Resultat kan give et Flertal i Voteringen. Det er kun et ganske lille Spørgsmaal, men maa- ske kan der blive Lejlighed til at faa det optaget i Udvalget, saa der kan blive Mulighed for en Ændring paa dette Omraade. Dog, dette være, som det være vil.

Hovedsagen er, at vi her staa overfor et Forslag til en partiel Reform af den militære Retspleje, et Forslag, som vil gøre denne mere betryggende for Borgerne, end den nu er, og dette Forslag have vi, naar vi vise priselig Beskedenhed og Nøjsomhed med Hensyn til de Ønsker, som ganske naturligt melde sig, Udsigt til at faa vedtaget i en nærmere Fremtid. Derved aabnes der os en Mulighed for at forebygge den Uret, som kan ske i Aarene inden den store Reform. Der kan sikkert derved tilvebringes større Følelse af Tryghed, end der nu findes, hos den Befolkning, som skal sende Sønner til Hæren og Flaaden, og dette forekommer mig at være tilstrækkelig og afgørende Grund til at takke den højtærede Forsvarsminister for Fremførelsen af dette Forslag og til, at vi bør være

enige om at berede dette Lovforslag en hurtig og let Gang gennem dette høje Ting.

Borgbjerg: Det ærede Medlem, som nu talte, begyndte og sluttede med en beskeden og nøjsom Tak til Regeringen, der havde forelagt dette Forslag. Det ærede Medlem kom ind paa nogle Betragtninger over politisk Taktik og mente, man skulde nøjes med det lidet, selv om man kunde ønske langt mere. Dertil vil jeg sige, at det beror ganske paa Situationen og ganske paa, hvad der er Mulighed for at faa gennemført. Man maa kræve af dem, der have Evne til at gennemføre noget, at de ogsaa gennemføre alt, hvad de ere i Stand til, og at de ikke nøjes med mindre, for i saa Tilfælde svigte de deres Sag og deres Program. Hvis de have lovet langt mere, end der her foreslaas, og hvis de have Evne til at gennemføre langt mere, bør de ogsaa gøre det, og saa bør man ikke nøjes med beskedent at sige Tak til det langt mindre. Det ærede Medlem og hans Parti ville f. Eks. i Øjeblikket ikke nøjes med en kommunal Valgretsreform af den Art, man muligvis vilde have nøjedes med under Provisorieregimentet, nej, nu sætter man sin Mund op til mere, for nu er man kommen til Magten og har Evne til at gennemføre langt mere, og nu vilde et Forslag af den Art, som Flertallet vilde have nøjedes med for 20—25 Aar siden, blive betragtet som et skændigt Forræderi.

Det ærede Medlems Parti har ikke anstillet de samme Betragtninger, som det ærede Medlem nu fremsatte, hvor det drejede sig om den borgerlige Retsreform. Ganske de samme Betragtninger, som det ærede Medlem nu fremførte med Hensyn til den militære Retsplejereform, blev i sin Tid fremsatte af et Medlem af Højre her i Tinget, nemlig af den tidligere Folketingsmand for Randers (Poul Rasmusen), der ønskede nogle Smaafremskridt paa den borgerlige Retsplejes Omraade. Det var i Foraaret 1904, at disse Ønsker, der til Dels gik i samme Retning som det, der her foreslaas, blev fremsatte af ham, men han blev mødt med almindelig Kulde og Ligeegyldighed af Flertallet og Regeringen. Man sagde den Gang: Der foreligger en stor, omfattende, grundig Retsplejereform;